

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

§ 26 i Lov om Foranstaltninger imod Udbredelse af smitsomme Sygdomme af 20de April 1888 er det bestemt, at Loven bortfalder den 1ste April 1893, medmindre en Fristforlængelse forinden gives. Idet Justitsministeriet formener, at Erkendelsen af den Nytte, som den paagældende Lov har gjort til Fremme af en virksom Bekæmpelse af smitsomme Sygdomme, er tilstrækkelig almindelig til, at det nu vil anses som utvivlsomt, at Loven efter den stedfundne Prøvetid med de Ændringer, som de indvundne Erfaringer paatræve, bør gaa over til at have endelig Gyldighed, fremsættes herved et Forslag til Lovens Revision. Med Hensyn til den almindelige Karakter af de i dette Forslag indførte Ændringer, der ere affattede dels paa Grundlag af de af Ministeriet siden Lovens Strafftræden truffne Afgørelser af foresaldne Spørgsmaal, dels under Hensyntagen til de fra det kgl. Sundhedskollegium foreliggende Udtalelser, særlig et af Kollegiet til Ministeriet fremsendt Uddrag af Erklæringer fra Landets Fysici, bemærkes følgende:

De vigtigste Ændringer af mere almindelig Natur, som ved dette Lovforslag søges indførte i Loven, vedrøre det administrative Apparat, der betinger Lovens Virksomhed, og Spørgsmaalet om at anordne en partiel, mindre vidtgaende offentlig Behandling af de mindre farlige epidemiske Sygdomme.

Medens der i førstnævnte Henseende efter Ministeriets Mening ikke bør være Spørgsmaal om nogen væsentlig Forrykning af det ved Loven angivne Forhold, i hvilket Repræsentanter for Statens og Kommunens almindelige Interesser samvirke med den lægelige Sagskundskab ved Foranstaltningerne til Epidemiers Bekæmpelse, kan paa den anden Side Berettigelsen af den Indvending imod den ved Loven indførte Ordning, at Apparatet arbejder for tungt, ikke mistendes. Ligesom Ministeriet imidlertid ved Lovens Gennemførelse er gaaet ud fra, at det fulgte af Forholdets Natur, at Sundhedskommissionerne til en vis Grad maatte være berettigede til at delegeres deres Myndighed til enkelte Medlemmer og til vedkommende Løgere, saaledes vilde man finde det rettest, at der ved Lovens Revision gives nærmere

Angivning paa Benyttelsen af denne Vej, og at det Apparat, der i Anledning af opstaaende Epidemier sættes i Bevægelse, ogsaa paa anden Maade simplificeres noget. Her til sigtende Bestemmelser ville findes i Lovforslagets §§ 1 og 2.

Hvad det andet af de ovennævnte Spørgsmaal angaar, er Opmærksomheden af flere Fysici bleven henledet paa Usikkerheden af, at der anordnes en mindre vidtgaende offentlig Behandling eller en Art Tilsyn med saadanne smitsomme Sygdomme, som hvis de vinde videre Udbredelse, ville give Anledning til offentlig Behandling. Naar der allerede overfor de enkeltvis optrædende Sygdomstilfælde aabnes Afgang til at træffe visse repressive Foranstaltninger, vil Muligheden af at kvæle Epidemien i Fødslen aabenbart være større, ligesom der ogsaa ad denne Vej staves Sikkerhed for, at det rette Tidspunkt til den egentlige offentlige Behandlings Indtræden ikke overskides. De Foranstaltninger, som man under de angivne Forhold har anset det rigtigt at bringe i Anvendelse, ere, foruden den allerede ved den nu gældende Lov hjemlede Afgang til at paahvde og iværksætte Desinfektion for offentlig Regning, endvidere de i Lovforslagets §§ 18, 19 og 21 omhandlede, altsaa Sikkerhedsforanstaltninger med Hensyn til smittefarlig Mælk, Forbud mod Skolebesøg, Paabud om Stolers Lukning og Forbud mod offentlige Forlystelser samt imod Ligfølger. Herom vil fornøden Bestemmelse findes i Forslagets § 23.

Ved Siden af disse Punkter er der endnu et almindeligere Spørgsmaal med Hensyn til Lovens Rækkevidde, som har givet Anledning til Tvivlsmaal, og som det derfor maa anses for rettest at gøre til Genstand for positiv Afgørelse ved Lovens Revision, nemlig Spørgsmaalet om Lovens Anvendelighed for de under Militæretaten hørende Personer og Lokaliteter. Da dette Spørgsmaal imidlertid vedvarende er Genstand for Forhandlinger imellem Krigsministeriet og Justitsministeriet, har man ikke anset det for rigtig at opholde Lovforslagets Fremlæggelse efter denne Sag, som eventuelt uden Vanskelighed vil kunne afgøres ved et Ændringsforslag under Lovforslagets Behandling i Rigsdagen.